

Vestre Toten kommune
Planavdelingen
2830 RAUFOSS

16.05.06

Landbruks- og matdepartementet

Høring: Lov om veterinær og annet dyrepersonell
Forslag til endring av dyrehelsepersonelloven.

Vestre Toten kommune oversender saksframlegg fra behandling i utvalg for teknisk drift og plansaker. Uttalelsen og forslag til vedtak følger som vedlegg.

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2006 143	Doknr.: 206
Mottatt: 22 MAI 2006 MP/SDD	
Saksbeh.: MBB	Ark.: 713
Kopi:	Avskr.:

Vennlig hilsen

Egil Ulstrup

Sakbehandler landbruk

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: Egil Ulsrud
Arkivsaksnr.: 06/294

Arkiv: 417

LOV OM VETERINÆR OG ANNET DYREPERSONELL

Rådmannens forslag til vedtak:

Kommunen foreslår at det fremlagte lovforslaget endres til at staten ved Mattilsynet har ansvar for veterinærdekning og veterinærvakt i hele landet. Dette vil sikre en tilnærmet lik vurdering av behov og tilgang på veterinærtjenester i landet. Mattilsynet vil også ved å ha ansvaret beholde sin mulighet for å ha nærmere kontakt med brukerne og unngår dermed å bli et forvaltningsorgan uten nødvendig "bakkekontakt". Siden Mattilsynet fortsatt skal ha ansvar for tiltak mot smittsomme dyresykdommer vil de dermed også kunne forberede/vurdere beredskap bedre.

Vedlegg:

Høringsnotat fra Landbruks- og matdepartementet (LMD).

Faktadel:

Vedr. forslag til endring av dyrehelsepersonelloven har Landbruks- og matdepartementet (LMD) sendt på høring forslag til endring av dyrehelsepersonelloven hvor formålet med lovendringen er at ansvar for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet overføres fra staten til kommunene.

Høringsfrist 15. mai 2006.

Lov av 15. juni 2001, nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell danner det lovmessige grunnlag for veterinærvirksomhet i Norge. Loven fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell. Landbruks- og matdepartementet er opptatt av at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester for brukerne forvaltes så nær brukerne som mulig.

Det økonomiske grunnlag for veterinærtjenester er svekket i deler av Norge. Dette skyldes bla strukturendringer i landbruket, bortfall av distriktsveterinærordningen og reduksjon av ulike kommunale ordninger. Svekket økonomisk grunnlag for klinisk veterinærtjeneste gjør det mindre attraktivt for veterinærer å etablere seg i flere distrikter. Dette kan føre til mindre fokus på forebyggende helsearbeid og dårligere beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer. Manglende tilgang på klinisk veterinærtjeneste kan i neste omgang gi svekket grunnlag for husdyrhold.

For å møte disse utfordringene satte Landbruksdepartementet i mars 2004 ned et utvalg(Sagelvmo-utvalget) som konkluderer med følgende:

Utvalget mener at de utfordringer en står overfor med hensyn til å få en tilfredsstillende veterinærdekning i alle deler av landet kan løses ved at tilgang på

kliniske veterinærtjenester gjøres til et kommunalt ansvar. Utvalget tilrår derfor at kommunene gis ansvar for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. Utvalget mener det i den sammenheng vil være nødvendig at også det statlige ansvaret for den kliniske veterinærvakten legges til kommunal sektor.

Vurdering:

Lovforslaget er diskutert av den kommunale landbruksforvaltning i GLT-kommunene i et felles møte.

Kommunene er i prinsippet i mot at ansvar og økonomiske rammer endres uten at det er vurdert konsekvenser og hva ansvaret omfatter. Utvalget har i sin konklusjon og tilråding lagt ansvar for nødvendige tiltak for veterinærdekning og vaktordning som et kommunalt ansvar. Det er opp til kommunene å selv vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på veterinærtjenester. Kommunene vil i prinsippet stå fritt til å vurdere hvilket nivå de mener er tilfredsstillende tilgang. Dette lovforslag og tekst må være mer konkret. Kommunene kan ikke på fritt grunnlag vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på klinisk veterinærtjenester. I tillegg er det foreslått at kommunen og skal vurdere hvilket nivå og hvilket grunnlag som legges til grunn for organisering av veterinærvakt.

Mattilsynet skal fortsatt ha ansvar for tiltak mot smittsomme dyresykdommer og oppfølging av dyrevernsaker som følger av annet lovverk, (matloven og dyrevernloven).

Lovendringsforslaget gir kommunene alt ansvar for dyrehelsetjenester og gir kommunene ansvar for organisering av en landsdekkende klinisk veterinærvakt uten at det går fram hvem som har det økonomiske ansvar. Landbruks- og matdepartementet regner med at det vil bli behov for en viss økonomisk styrking utover de midler som allerede brukes av kommunene på frivillig grunnlag. Det forutsettes at midler knyttet til det nye ansvaret skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode.

At det overføres ansvar uten nærmere konkretisering og uten nærmere økonomiske rammer enn at det skal evt øremerkes i en overgangsfase vil i praksis si at kommunene blir "gissel" i saken og argumenter som nærhet til brukerne og lokal kunnskap kun blir argumenter uten nærmere betydning. Det er økonomi og atter økonomi som blir avgjørende i saken.

Konklusjon:

Kommunen foreslår at det fremlagte lovforslaget endres til at staten ved Mattilsynet har ansvar for veterinærdekning og veterinærvakt i hele landet. Dette vil sikre en tilnærmet lik vurdering av behov og tilgang på veterinærtjenester i landet. Mattilsynet vil også ved å ha ansvaret beholde sin mulighet for å ha nærmere kontakt med brukerne og unngår dermed å bli et forvaltningsorgan uten nødvendig "bakkekontakt" Siden Mattilsynet fortsatt skal ha ansvar for tiltak mot smittsomme dyresykdommer vil de dermed også kunne forberede/vurdere beredskap bedre.

Jan Olav Grønland

rådmann

Liv Rigmor Sølland
plansjef